

84**USTAWA**

z dnia 15 lutego 1992 r.

o zmianie niektórych ustaw dotyczących zatrudnienia oraz zaopatrzenia emerytalnego.

- Art. 1.** W ustawie z dnia 29 maja 1974 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 1983 r. Nr 13, poz. 68, z 1990 r. Nr 36, poz. 206 i z 1991 r. Nr 104, poz. 450) wprowadza się następujące zmiany:
- 1) w art. 11:
 - a) w ust. 2 w zdaniu drugim wyraz „pierwszego” zastępuje się wyrazem „trzeciego”,

b) w ust. 5 w zdaniu drugim skreśla się wyrazy „z wyrównaniem od pierwszego miesiąca tego kwartału”;

- 2) w art. 54 w ust. 1 po wyrazach „Inwalidzie wojennemu i wojskowemu” stawia się przecinek oraz dodaje wyrazy „którego inwalidztwo powstało w związku ze służbą wojskową”.

Art. 2. W ustawie z dnia 14 grudnia 1982 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. Nr 40, poz. 267, z 1984 r. Nr 52, poz. 268 i 270, z 1986 r. Nr 1, poz. 1, z 1989 r. Nr 35, poz. 190 i 192, z 1990 r. Nr 10, poz. 58 i 61, Nr 36, poz. 206, Nr 66, poz. 390 i Nr 87, poz. 506 oraz z 1991 r. Nr 7, poz. 24, Nr 80, poz. 350 i Nr 94, poz. 422) w art. 27:

- 1) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, zasady wcześniejszego przechodzenia na emeryturę pracowników opiekujących się dziećmi wymagającymi stałej opieki.”,

- 2) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Rada Ministrów może określić, w drodze rozporządzenia, zasady wcześniejszego przechodzenia na emeryturę na warunkach innych niż określone w ustawie oraz określić w takich przypadkach:

- 1) zasady obniżania emerytury do czasu osiągnięcia wieku emerytalnego określonego w art. 26 pkt 1 proporcjonalnie do liczby miesięcy brakujących do wieku emerytalnego, nie więcej jednak niż 0,25% podstawy wymiaru za każdy miesiąc,
- 2) zasady zawieszania emerytury na czas osiągnięcia wynagrodzenia lub dochodu z tytułu wykonywania zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej albo pozarolniczej działalności gospodarczej, której wykonywanie podlega obowiązkowi ubezpieczenia społecznego.”

Art. 3. W ustawie z dnia 28 grudnia 1989 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. z 1990 r. Nr 4, poz. 19, Nr 10, poz. 59 i Nr 51, poz. 298 oraz z 1991 r. Nr 83, poz. 372, Nr 106, poz. 457 i Nr 113, poz. 491) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 skreśla się ust. 3;

- 2) w art. 7a w ust. 1 w ostatnim zdaniu wyrazy „świadczeń przewidzianych w art. 8” zastępuje się wyrazami „odprawy przewidzianej w art. 8”;

- 3) w art. 8:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Pracownikowi, z którym został rozwiązany stosunek pracy z przyczyn, o których mowa w art. 1, przysługuje odprawa pieniężna.”,

- b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Wysokość odprawy nie może przekraczać kwoty 15-krotnego najniższego wynagrodzenia obowiązującego w dniu rozwiązania stosunku pracy, ustalonego przez Ministra Pracy i Polityki Socjalnej na podstawie odrębnych przepisów.”,

- c) w ust. 3:

— skreśla się pkt 1,

— po pkt 3 dodaje się pkt 4—6 w brzmieniu:

„4) zatrudnionemu w niepełnym wymiarze czasu pracy i otrzymującemu emeryturę lub rentę albo zatrudnionemu w innym zakładzie pracy w pełnym wymiarze czasu pracy lub w kilku zakładach pracy łącznie w pełnym wymiarze czasu pracy,

- 5) prowadzącemu działalność gospodarczą na własny rachunek,

- 6) prowadzącemu gospodarstwo rolne o powierzchni użytków rolnych powyżej 5 ha przeliczeniowych albo gospodarstwo stanowiące dział specjalny produkcji rolnej w rozumieniu przepisów podatkowych, z którego wysokość podatku rolnego przekracza wysokość podatku z 5 ha przeliczeniowych.”,

- d) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W razie zbiegu prawa do odprawy przewidzianej w ust. 1 i jednorazowej odprawy pieniężnej w związku z przejściem na emeryturę lub rentę inwalidzką, pracownikowi przysługuje jedna, korzystniejsza dla niego odprawa.”,

- e) skreśla się ust. 5 i 6;

- 4) w art. 17 w zdaniu drugim wyrazy „przysługują świadczenia pieniężne, przewidziane” zastępuje się wyrazami „przysługuje odprawa, przewidziana”, a wyrazy „takich świadczeń” zastępuje się wyrazami „żadnych świadczeń z tego tytułu.”

Art. 4. W ustawie z dnia 16 października 1991 r. o zatrudnieniu i bezrobociu (Dz. U. Nr 106, poz. 457) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2:

- a) w ust. 1:

— pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) przeciętnym wynagrodzeniu — oznacza to przeciętne miesięczne wynagrodzenie w poprzednim kwartale od dnia ogłoszenia przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”,

— skreśla się pkt 5,

— w pkt 9-w lit. a) wyrazy „z zastrzeżeniem pkt 13 lit. b) i c)” zastępuje się wyrazami „z wyjątkiem osób wymienionych w pkt 13”,

- b) skreśla się ust 5;

- 2) w art. 10 w ust. 3 skreśla się kropkę i dodaje wyrazy „właściwy terytorialnie dla rejonowego urzędu pracy, przy którym utworzona jest rejonowa rada zatrudnienia.”;

- 3) w art. 15:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wysokość zasiłku szkoleniowego wynosi 115% zasiłku.”,

- b) skreśla się ust. 2—4 i 6;

- 4) w art. 20:

- a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wysokość zasiłku wynosi 36% przeciętnego wynagrodzenia, z zastrzeżeniem ust. 11 oraz art. 25 pkt 2.”,

- b) skreśla się ust 4,

- c) w ust. 5 skreśla się wyrazy „w myśl ust. 4” oraz wyraz „przewidywanego”,

- d) skreśla się ust. 6,
 e) w ust. 7 skreśla się wyrazy „w wysokości 33% kwoty przewidywanego przeciętnego wynagrodzenia”,
 f) skreśla się ust. 8—10,
 g) w ust. 11 wyrazy „11% przewidywanego” zastępuje się wyrazami „12%”,
 h) dodaje się ust. 14 w brzmieniu:
 „14. W przypadkach określonych w art. 2 ust. 2 wysokość zasiłku zmniejsza się o kwotę osiągniętego wynagrodzenia lub dochodu.”;
- 5) w art. 22 w ust. 1 w pkt 2 skreśla się wyraz „dwukrotnie”;
- 6) w art. 23 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
 „2a. Bezrobotny, który nabył prawo do emerytury lub renty, jest obowiązany do zwrotu zasiłku wypłaconego za miesiące, za które otrzymywał emeryturę lub rentę.”;
- 7) w art. 25:
 a) skreśla się pkt 1,
 b) w pkt 2:
 — skreśla się wyrazy „6 i”,
 — na końcu przecinek zastępuje się średnikiem i dodaje wyrazy „zasiłek podlega waloryzowaniu na zasadach przewidzianych dla świadczeń emerytalno-rentowych”,
 c) skreśla się pkt 3;
- 8) w art. 34 w pkt 3 wyrazy „w art. 25 pkt 1” zastępuje się wyrazami „w art. 15 ust. 1”;
- 9) w art. 56 w ust. 1:
 a) w pkt 2 skreśla się wyrazy „i art. 25 pkt 1”,
 b) w pkt 7 skreśla się wyrazy „dodatków wyrównawczych i” oraz wyrazy „art. 25 pkt 3 i”,
 c) pkt 18 otrzymuje brzmienie:
 „18) kosztów wysyłki wezwań, zawiadomień i przekazywania bezrobotnym należnych świadczeń pieniężnych.”;
- 10) w art. 61 w ust. 2 skreśla się wyrazy „albo przewidywanego przeciętnego wynagrodzenia”;
- 11) art. 64 otrzymuje brzmienie:
 „Art. 64. Do dnia 31 grudnia 1992 r. zadania wynikające z niniejszej ustawy realizują Minister Pracy i Polityki Socjalnej oraz wojewodowie przy pomocy wojewódzkich i rejonowych biur pracy pozostających w ramach rządowej administracji ogólnej. W okresie tym decyzje w sprawach określonych w ustawie dla rejonowych urzędów pracy wydają rejonowe biura pracy. Organem wyższego stopnia w stosunku do rejonowego biura pracy jest wojewoda.”
- Art. 5.** W ustawie z dnia 17 października 1991 r. o rewaloryzacji emerytur i rent, o zasadach ustalania emerytur i rent oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 104, poz. 450) wprowadza się następujące zmiany:
- 1) w art. 15:
 a) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:
 „3a. W razie zbiegu okresów opłacania składek na Fundusz Emerytalny Rolników i Fundusz Ubezpieczenia Społecznego Rolników, przypadających od 1 lipca 1977 r., z innym ubezpieczeniem społecznym, świadczenie ulega zwiększeniu, o którym mowa w ust. 3, za okres opłacania tych składek, nawet jeśli okresy składowe i nieskładowe, ustalone w myśl art. 2—4, nie wymagałyby uzupełnienia w celu nabycia prawa do świadczenia.”,
 b) w ust. 5 wyrazy „ust. 1—3” zastępuje się wyrazami „ust. 1—3a”;
- 2) w art. 17 w ust. 1 liczbę „105%” zastępuje się liczbą „110%”;
- 3) w art. 18 w ust. 2 liczbę „105%” zastępuje się liczbą „110%”;
- 4) w art. 20 w ust. 1 skreśla się wyraz „zaliczkowo”;
- 5) w art. 24:
 a) w ust. 3 skreśla się pkt 1 i oznaczenie pkt 2,
 b) dodaje się nowy ust. 5 w brzmieniu:
 „5. Przepisów ust. 1—4 nie stosuje się do rent z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych.”,
 c) w dotychczasowym ust. 5 wyrazy „ust. 3 pkt 2 i ust. 4” zastępuje się wyrazami „ust. 3 i 4”,
 d) dotychczasowe ust. 5 i 6 otrzymują oznaczenie ust. 6 i 7;
- 6) w art. 32 ust. 4 otrzymuje brzmienie:
 „4. Jeżeli kwota świadczenia ustalona w myśl art. 28—30 nie przekraczałaby kwoty 1 000 000 zł miesięcznie i byłaby niższa od kwoty wypłaconego świadczenia, świadczenie wypłaca się w kwocie dotychczasowej, nie wyższej jednak niż 1 000 000 zł miesięcznie, do czasu, gdy jego wysokość, ustalona w myśl art. 28—30, w wyniku waloryzacji przekroczy tę kwotę.”;
- 7) po art. 43 dodaje się art. 43¹ w brzmieniu:
 „Art. 43¹. Kwoty najniższej emerytury i renty, kwoty dodatku pielęgnacyjnego, dla sieroty zupełnej, za tajne nauczanie, kombatanckiego oraz kwoty zasiłku pogrzebowego — określone niniejszą ustawą w odpowiednim procencie przeciętnego wynagrodzenia stanowiącego podstawę ostatnio przeprowadzonej waloryzacji — ustala się z zaokrągleniem do pełnej setki złotych.”;
- 8) w art. 44 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
 „2) dodatek pielęgnacyjny i dodatek dla sieroty zupełnej wynoszą 178 500 zł miesięcznie.”.
- Art. 6.** Kwota podstawy wymiaru renty inwalidzkiej i renty rodzinnej przysługującej na podstawie przepisów o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin po dniu 31 grudnia 1991 r. nie może być niższa od kwoty określonej w art. 44 ustawy wymienionej w art. 5 niniejszej ustawy.
- Art. 7.** Pierwsza waloryzacja emerytur i rent w 1992 r. może nastąpić nie wcześniej niż w kwietniu 1992 r.
- Art. 8.** Do stosunków pracy, które zostały rozwiązane lub wypowiedziane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy, o której mowa w art. 3, dotyczące uprawnień do odprawy pieniężnej i dodatku wyrównawczego w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.
- Art. 9.** Do czasu wydania przepisów wykonawczych przewidzianych w art. 2 niniejszej ustawy zachowują moc przepisy dotychczasowe.
- Art. 10.** Na wniosek osoby, której świadczenie zostało ustalone bez uwzględnienia art. 15 ust. 3a ustawy wymienionej w art. 5 w brzmieniu ustalonym niniejszą ustawą, ustala się ponownie wysokość świadczenia.
- Art. 11.** Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z tym że przepis art. 5 pkt 5 i 6 z mocą od dnia 1 stycznia 1992 r., a art. 5 pkt 8 z mocą od dnia 15 listopada 1991 r.